

سی‌وپنج سال پیکار خستگی‌ناپذیر

خجسته باد «روز بنیاد»

هم‌میهنان، هم‌زمان،

در هنگامه‌ای فضیلت‌سوز، که حیثیت ذاتی بشر در این سرزمین به‌سختی آسیب دیده است، دگربار «روز بنیاد» فرارسیده و یک سال بر زندگی پرفرازونشیب حزب ملت ایران افزوده می‌شود.

سی‌وپنج سال پیش، در گیرودار جنگ جهانی دوم، که سراسر ایران به اشغال لشکریان بیگانه درآمده بود و قدرت‌های سلطه‌گر در شکل‌های گوناگون ثروت‌های خدادادی این نیاخاک را چپاول می‌کردند، گروهی از جوانان آرمان‌خواه با برداشتی تاریخی از زندگی اجتماعی ملت خود در شامگاه پانزدهم شهریور یکهزاروسیصدویست‌وشش سازمانی را که مدتی بعد «مکتب» نام گرفت پی افکندند. این کار پراج درست در زمانی انجام شد که جنبش‌های بخش‌ملی از پی‌گسستی‌گذا درون‌مایه‌های سازنده‌تر یافته بود و به رهبری «مصدق»، این رزم‌آور دیرپا، می‌رفت تا درگیری ریشه‌داری را با امپریالیست‌های جهان‌خوار و نوکران بی‌آزرم آن‌ها در ایران‌زمین آغاز کند.

چهار سال بعد، که نهضت ملی به اوج رسیده و استعمار پیوندگرفته‌با استبدادوارتجاع زخم‌های کاری خورده بود، بخش عمده‌ی پرورش‌یافتگان «مکتب» به دور از غربزدگی در راستای بازگشت به فرهنگ خودی قرار گرفتند و برای برآوردن نیازهای تاریخی و اجتماعی ایرانیان در یکم آبان یکهزاروسیصدوسی حزب ملت ایران را پایه‌گذاری کردند. از آن پس، این حزب آرمان‌خواه با پیروی از جهان‌بینی ملت‌گرایانه به نبردی وقفه‌ناپذیر با نیروهای اهریمنی روی آورد و در سال‌های سیاه اختناق همه‌گاه در میان مردم ماند و سرانجام، در انقلاب بیست‌ودوم بهمن یکهزاروسیصدوپنجاه‌وهفت و واژگونی نظام سلطنتی وابسته‌به‌بیگانه، از هیچ تلاشی بازنايستاد. با افسوس بسیار، این پیروزی درخشان دیری‌نپایید و پافشاری در به کار بستن برنامه‌های واپس‌گرایانه آن انقلاب بزرگ را، که از درآمیختگی ایرانیگری و اسلام‌باوری جوشیده بود، به بیراهه کشاند و باز هم حاکمیت ملی به خطر افتاد.

در چنین ورطه‌ی هولناکی، حزب ملت ایران از پی‌سی‌وپنج سال ایستادگی و کوشش در برچیدن بساط سلطه‌گری با وظیفه‌ی سنگینی روبه‌روست که بی‌هیچ هراسی از عملکردهای خشونت‌آمیز و قانون‌شکنانه‌ی نظام حاکم با همه‌ی توان به انجام آن برخواهد خاست.

اکنون، هستی ایران و دستاوردهای انقلاب در گرداب نابودی غوطه‌ور است و تکلیف ملی ایجاب می‌کند تا به روند پیکارهای رهایی‌بخش برای زنده‌داشت مردم‌سالاری شتابی تازه داده شود؛ بی‌آنکه فراموش گردد فرجام نبرد میهنی چه اندازه سرنوشت‌ساز است و هرگز نباید گذارد برخوردهای درون‌کشوری از توان جنگاوران جبهه‌ها بکاهد و به دشمن بیگانه فرصت بهره‌برداری دهد.

حزب ملت ایران از همه‌ی زنان و مردان و همه‌ی گروه‌های اجتماعی و همه‌ی سازمان‌های سیاسی وفاداربه‌جدول‌ارزش‌های انقلاب می‌خواهد که با نو کردن اسطوره‌ی «اتحاد بزرگ» برای زدودن واپس‌گرایی، این آفت

هر گونه پیشروندگی، به پا خیزند و میهن به خون تپیده‌ی خود را در استقلال ملی و آزادی‌های فردی و اجتماعی و عدالت همگانی بازسازی کنند.

برافراشته باد درفش ملت‌گرایی، برقرار باد جدول ارزش‌های انقلاب.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران